

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรวิชาชีพของวิทยาลัยครู และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพของวิทยาลัยครู ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหลักสูตร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหลักสูตรวิชาชีพพระคัมภีร์ปริญา 16 วิชาเอก มีดังนี้

1. กระบวนการจัดองค์ประกอบของหลักสูตร

1.1 ความมุ่งหมาย

1.2 โครงสร้าง

1.3 เนื้อหาวิชา

1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

1.5 การวัดและประเมินผล

2. ลักษณะสาระของหลักสูตร

2.1 ความมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2 โครงสร้างของหลักสูตร

2.3 เนื้อหาวิชา

ประเด็นที่ 1 กระบวนการจัดองค์ประกอบของหลักสูตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สาระแก่น้องค์ประกอบของหลักสูตรโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตาม แนวคิดของทิตนา แชมมณี (2516 : 4) มาตรวจสอบเอกสารหลักสูตรแบบ ผลการ วิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ 2 ลักษณะสาระของหลักสูตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระที่เกี่ยวกับ องค์ประกอบของหลักสูตร 3 ด้าน คือ ด้านความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับ อนุปริญญา 16 วิชาเอก ด้านโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา 16 วิชาเอก ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา 16 วิชาเอก ตามลำดับดังต่อไปนี้

ด้านความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิเคราะห์โดยอาศัย สารบบจำแนกความมุ่งหมายทางการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) ของบลูมและคณะ (Bloom et al. 1981 : 331 - 337) ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังแสดงในตารางที่ 4 ถึงตารางที่ 20 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพพระคัมภีร์ปริญาวิชาเอกศึกษาศาสตร์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรม ความวิชาที่ตนเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	✓		✓
2. เพื่อให้สามารถออกไปปฏิบัติงานในท้องถิ่น ในฐานะเกษตรกรชั้นนำได้			✓
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ เกษตรกรรม สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับงานอาชีพ มีความมานะอดทน ซื่อสัตย์สุจริต และรู้จักประหยัด		✓	

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ พระคัมภีร์ปริญา วิชาเอกศึกษาศาสตร์มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้าน ทักษะพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 5 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกการอาหาร

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ในด้านการอาหาร ไปใช้ประกอบอาชีพในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และอิสระ	✓		✓
2. เพื่อบริการทางวิชาการด้านอาหาร แก่บุคคลากรในหน่วยงานของรัฐบาล สถาบันเอกชน และผู้สนใจ	✓		
3. เพื่อสร้างบุคคลากรที่มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และศรัทธา ในอาชีพสุจริตของตนเอง		✓	
4. เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และสร้างไว้ซึ่งวัฒนธรรมด้านการอาหารของชาติไว้		✓	
5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	✓		

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกการอาหาร มี 5 ข้อคือ ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 3 และข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 6 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกศิลปะประดิษฐ์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญในคานศิลปะประดิษฐ์ จะออกไปประกอบอาชีพในหน่วยงานของรัฐและเอกชน	✓		✓
2. เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความถนัดเฉพาะสาขาวิชาใดมีโอกาสเข้ามาศึกษาและฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ			✓
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถนำไปประกอบอาชีพส่วนตัว และสามารถขยายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ได้			✓
4. เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะคิดประดิษฐ์ศิลปะใหม่ ๆ ขึ้นมาตามจินตนาการและความสามารถตามเจตนารมณ์ของบุคคลนั้น		✓	
5. เพื่อส่งเสริมให้บุคคลใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวมเป็นการลดปัญหาการว่างงาน		✓	
6. เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ทะนุบำรุง ส่งเสริม เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย		✓	

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกศิลปะประดิษฐ์ มี 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 4 ข้อที่ 5 และข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 7 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญในค่านเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ถึงระดับที่สามารถจะออกไปประกอบอาชีพ หรือทำงานในหน่วยงานของรัฐ และเอกชน	✓		✓
2. เพื่อให้นำความรู้ในวิชาชีพไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ	✓		
3. เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณธรรม มีควมรับผิดชอบในหน้าที่ รักและศรัทธาในอาชีพตนเอง		✓	
4. เพื่อส่งเสริม ถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามในค่านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายไทย		✓	
5. เพื่อบริการทางวิชาการค่านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้หน่วยงานของรัฐ และเอกชน	✓		
6. เพื่อให้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อชั้นอุดมศึกษา	✓		

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย มี 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1. เป็นความมุ่งหมายค่านพุทธิพิสัยกับค่านทักษะพิสัย ข้อที่ 2 ข้อที่ 5 และข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายค่านพุทธิพิสัย ข้อที่ 3 และข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายค่านจิตพิสัย

ตารางที่ 8 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกอิเล็กทรอนิกส์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้เรียนรู้เทคโนโลยีในด้านวิชาการทางอิเล็กทรอนิกส์เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		
2. เพื่อให้สามารถนำความรู้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ไปประยุกต์ใช้กับงานอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถประกอบอาชีพได้			✓
3. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์เพียงพอที่จะศึกษาวิชาการสาขานี้	✓		
4. เพื่อให้สามารถปรับตัวและติดตามในทันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในงานอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ			✓
5. เพื่อให้ผู้เรียนศรัทธาและมีความรับผิดชอบในวิชาชีพอิเล็กทรอนิกส์		✓	
6. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่จะศึกษาต่อไปในระดับที่สูงขึ้น	✓		

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกอิเล็กทรอนิกส์ มี 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ข้อที่ 3 และข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 9 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญาวิชาเอกเครื่องกล

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี อุตสาหกรรมยานเครื่องกลและสามารถ ในงานซ่อม ปรับปรุง และประยุกต์เกี่ยว- กับงานเครื่องกลแบบต่าง ๆ ใค้อย่างมี ประสิทธิภาพ	✓		✓
2. เพื่อให้สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของ เครื่องจักรทั่วไปและงานเครื่องกล โรงงานอุตสาหกรรม			✓
3. เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประกอบ อาชีพอิสระ หรือปฏิบัติงานในหน่วยงาน และราชการได้			✓
4. เพื่อให้สามารถมีความรู้พื้นฐานในเรื่อง เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องกลที่จะ พัฒนาวิชาการด้านนี้ต่อไป และเป็นพื้น- ฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง	✓		
5. เพื่อให้เป็นผู้มีความศรัทธาในอาชีพ รับผิดชอบ และมีคุณธรรม จริยธรรมแห่ง วิชาชีพ		✓	

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับ
อนุปริญญา วิชาเอกเครื่องกล มี 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้าน
ทักษะพิสัย ข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย
ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 10 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกเซรามิกส์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพียงพอที่จะนำไปประกอบอาชีพอิสระ หรือในหน่วยงานอื่น ๆ ที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		✓
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเซรามิกส์ไปประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมเซรามิกส์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ			✓
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้พอที่จะสามารถนำไปพัฒนาวิชาการสาขาอื่นในโอกาสต่อไป	✓		
4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจระบบเศรษฐกิจ สังคม และธุรกิจเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเซรามิกส์ได้เป็นอย่างดี	✓		
5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยง อดทน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบและคุณธรรม		✓	
6. เพื่อให้เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงต่อไป	✓		

จากตารางที่ 10 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกเซรามิกส์ มี 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 และข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 11 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกก่อสร้าง

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เทคโนโลยีด้านการก่อสร้าง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		✓
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานด้านการก่อสร้างในระดับผู้ช่วยวิศวกรและผู้ควบคุมงานได้			✓
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น	✓		
4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจระบบเศรษฐกิจสังคมและธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้าง	✓		
5. เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ทางเทคโนโลยีการก่อสร้างไปประยุกต์ใช้กับงานอุตสาหกรรมแขนงอื่นได้			✓
6. เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพก่อสร้าง มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีจริยธรรม และมีศรัทธาต่อวิชาชีพของตน		✓	

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกก่อสร้าง มี 6 ข้อ คือ ข้อ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 3 และข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 12 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกการพิมพ์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ การพิมพ์	✓		
2. ให้มีความสามารถปฏิบัติงานด้าน การพิมพ์ อย่างมีประสิทธิภาพ			✓
3. ให้เห็นคุณค่าและรู้จักบำรุงรักษา อุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในการพิมพ์		✓	
4. ให้สามารถจัดระบบงานด้าน การพิมพ์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ			✓

จากตารางที่ 12 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกการพิมพ์ มี 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 13 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกคอมพิวเตอร์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคคลากรคอมพิวเตอร์ ในระดับ นักวิชาการถึงวิชาชีพ ให้มีความรู้ ความสามารถ เพียงพอที่จะไปประกอบอาชีพ ทางด้านคอมพิวเตอร์ได้	✓		
2. เพื่อให้สามารถนำความรู้ความสามารถ ทางด้านคอมพิวเตอร์ที่ได้รับไปประยุกต์ ในงานและอาชีพอื่น ๆ ได้			✓
3. เพื่อให้สามารถนำความรู้ทางด้านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน			✓
4. เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการทำงาน เป็นลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบและเหตุผล		✓	
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับ สูงต่อไป	✓		

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกคอมพิวเตอร์ มี 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 14 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกนาฏศิลป์ - และศิลปะการแสดง

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. ให้ความรู้ ความชำนาญ ในสาขานาฏศิลป์ไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ	✓		✓
2. ให้มีประสบการณ์ สามารถนำไปใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติม ศึกษาต่อในระดับสูง	✓		✓
3. ให้มีเจตคติและค่านิยมในการอนุรักษ์ ส่งเสริมนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง		✓	

จากตารางที่ 14 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย

ตารางที่ 15 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาพระคัมภีร์ปริญา วิชาเอกวารสารและ -
การประชาสัมพันธ์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคคลากรด้านวารสารศาสตร์และ การประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		
2. ให้สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านวารสาร ศาสตร์ และการประชาสัมพันธ์ในสังคม ให้ก้าวหน้าและสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ			✓
3. ให้สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาด้าน วารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ ของสังคมได้	✓		
4. เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต เสริมสร้าง ค่านิยมและพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของ สังคม		✓	

จากตารางที่ 15 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาพระคัม
ภีร์ปริญา วิชาเอกวารสารและการประชาสัมพันธ์ มี 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 3 เป็น
ความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 4 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 เป็นความมุ่ง
หมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 16 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกศิลปะการ-
สื่อสารและการโฆษณา

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับงาน ด้านการสื่อสารและการโฆษณา	✓		
2. ให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้าน การสื่อสารและการโฆษณา			✓
3. ให้มีทัศนคติที่ดีในงานด้านการสื่อสารและ การโฆษณา อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในด้านการ สื่อสารและการโฆษณา		✓	
4. ให้สามารถจัดระบบงานด้านการสื่อสาร และโฆษณาได้อย่างมีประสิทธิภาพ			✓

จากตารางที่ 16 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับ
อนุปริญญา วิชาเอกศิลปะการสื่อสารและการโฆษณา มี 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่ง-
หมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 4 เป็นความ-
มุ่งหมายด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 17 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาศิลปะระดับอนุปริญญา วิชาเอกออกแบบ-
นิเทศศิลป์

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อผลิตบุคลากรทางค่านออกแบบนิเทศ- ศิลป์ ที่มีความรู้ ความสามารถ ทำงาน ในหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงาน เอกชน และประกอบอาชีพส่วนตัว	✓		✓
2. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางออกแบบนิเทศ- ศิลป์ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากร และการปฏิบัติงานในภาครัฐบาลและภาค- เอกชน	✓		
3. เพื่อส่งเสริมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของชาติตามขอบข่ายของงานในโครงการ โดยวิธีต่าง ๆ ตามกระบวนการของงาน ออกแบบนิเทศศิลป์			✓

จากตารางที่ 17 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาศิลปะ ระดับ
อนุปริญญา วิชาเอกออกแบบนิเทศศิลป์ มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้าน
พุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 2 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่ง-
หมายด้านจิตพิสัย

ตารางที่ 18 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกธุรกิจ - การท่องเที่ยว

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาค้น ธุรกิจการท่องเที่ยวออกไปสู่ประชาชน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติและสนองความต้องการ ของท้องถิ่น	✓		
2. เพื่อผลิตบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยว ใหม่มีความรู้ ความสามารถ ในการ- ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงต่อไป	✓		✓
3. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อสังคม		✓	

จากตารางที่ 18 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกธุรกิจการท่องเที่ยว มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย ข้อที่ 2 เป็นความมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยกับด้านทักษะพิสัย ข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายด้านจิตพิสัย

ตารางที่ 19 ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญา วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ

ความมุ่งหมาย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
1. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทางค่านธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ	✓		
2. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ทั่วไปทางค่านธุรกิจและสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	✓		✓
3. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในวิทยาการจัดการ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานธุรกิจได้	✓		✓
4. เพื่อให้มีความคิดริเริ่มในการดำเนินงานและพัฒนางานธุรกิจ			
5. เพื่อให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีคุณธรรม มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีทัศนคติที่ดีต่องานธุรกิจ		✓	
6. เพื่อให้มีพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	✓		

จากตารางที่ 19 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ มี 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 6 เป็นความมุ่งหมายค่านพุทธิพิสัย ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เป็นความมุ่งหมายค่านพุทธิพิสัยกับค่านทักษะพิสัย ข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เป็นความมุ่งหมายค่านจิตพิสัย

ตารางที่ 20 สรุปจำนวนข้อและประเด็นความมุ่งหมายทั่วไป ของหลักสูตรวิชาชีพพระกับ
อนุปริญา 16 วิชาเอก

วิชาเอก	ความมุ่งหมายทั่วไป			
	จำนวนข้อ	จำนวนประเด็น		
		พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย
พีชศาสตร์	3	1	1	2
การอาหาร	5	3	2	1
ศิลปะประดิษฐ์	6	1	3	3
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	6	4	2	1
อิเล็กทรอนิกส์	6	3	1	2
เครื่องกล	5	2	1	3
เซรามิกส์	6	4	1	2
ก่อสร้าง	6	3	1	3
การพิมพ์	4	1	1	2
คอมพิวเตอร์	5	2	1	2
นาฏศิลป์และศิลปะการแสดง	3	2	1	2
วารสารและการประชาสัมพันธ์	4	2	1	1
ศิลปะการสื่อสารและการโฆษณา	4	1	1	2
ออกแบบนิเทศศิลป์	3	2	1	1
ธุรกิจการท่องเที่ยว	3	2	1	1
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	6	4	2	2
รวม	75	37	21	30

จากตารางที่ 20 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรวิชาชีพระดับ
 อนุปริญญา 16 วิชาเอก มีจำนวนข้อทั้งหมด 75 ข้อ โดยแยกเป็น 4 กลุ่ม คือ วิชาเอกที่
 มีความมุ่งหมายทั่วไป 3 ข้อ มี 4 วิชาเอก วิชาเอกที่มีความมุ่งหมายทั่วไป 4 ข้อ มี
 3 วิชาเอก วิชาเอกที่มีความมุ่งหมายทั่วไป 5 ข้อ มี 3 วิชาเอก และวิชาเอกที่มีความ
 มุ่งหมายทั่วไป 6 ข้อ มี 6 วิชาเอก สำหรับความมุ่งหมายจำนวนทั้งหมดนี้ เมื่อจำแนก
 โดยใช้สารบบจำแนกความมุ่งหมายทางการศึกษาแล้ว ปรากฏว่า ความมุ่งหมายทั่วไปด้าน
 ทักษะพิสัยมี 37 ประเด็น ความมุ่งหมายทั่วไปด้านจิตพิสัยมี 21 ประเด็น และความมุ่งหมาย
 ทั่วไปด้านทัศนพิสัยมี 30 ประเด็น จึงสรุปได้ว่าทุกวิชาเอกมีความมุ่งหมายครบทั้ง 3 ด้าน
 ตามสารบบจำแนกความมุ่งหมายทางการศึกษาของบลูมและคณะ

งานโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญา 16 วิชาเอก วิเคราะห์ตาม
เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี ของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2525 ผลการวิเคราะห์
ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 21 ถึงตารางที่ 37 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 21 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป		หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาแนะนำ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิศยาคณา	กลุ่มวิชาเอก
วิชาบังคับ 2 นก. สค. 1001 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก. มนุษย์ 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. ภาษาไทย 2 นก. ภาษาอังกฤษ 2 นก.	วิชาบังคับ 9 นก. เคมี 3 นก. ชีว 3 นก. จิตวิทยา 1001 3 นก. สค. 1001 2 นก. ฟิสิกส์ 1001 2 นก. คณิตศาสตร์ 1001 2 นก. สถิติ 1001 2 นก. จิตวิทยา 1001 2 นก. ชีว 1001 2 นก. ฟิสิกส์ 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 9 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 10 วิชา	วิชาเลือก 4 นก. โดยเลือกจากรายวิชา ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาจัดการ วิชา	วิชาเลือก 17 นก. ฟิสิกส์ 1001 3 นก. ฟิสิกส์ 1002 3 นก. ฟิสิกส์ 1003 3 นก. ฟิสิกส์ 1004 3 นก. ฟิสิกส์ 2801 5 นก. วิชาเลือก 14 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 67 วิชา

จากตารางที่ 21 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ มีทั้งหมด 71 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต ซึ่งรวมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาแนะนำศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 51 หน่วยกิต โดยกลุ่มวิชาเอก 31 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 22 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาแพทยศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกการอาหาร

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป					หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาแนะนำ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาแกน	กลุ่มวิชาเอก		
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 10 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.	วิชาบังคับ 24 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
สค. 1001 2 นก.	มนุษย์ 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม	จัดการ 1001 3 นก.	สหกรรม 1101 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาอังกฤษ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชา 6 วิชา	สสภ 1001 2 นก.	สหกรรม 1102 2 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวม
เลือกวิชาใดก็ได้ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	โดยเลือกจากรายวิชา	โดยเลือกจากรายวิชา	ธุรกิจ 1001 2 นก.	มัธย 1001 2 นก.	สหกรรม 1103 2 นก.	ไม่น้อยกว่า 4
กลุ่มวิชา 9 วิชา	กลุ่มวิชา 10 วิชา	วิชาที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	มัธย 1001 2 นก.		สหกรรม 1104 2 นก.	หน่วยกิต จากกลุ่ม
						สหกรรม 1105 3 นก.	วิชาใดก็ได้
						สหกรรม 1106 3 นก.	
						สหกรรม 1107 3 นก.	
						สหกรรม 1108 2 นก.	
						สหกรรม 2801 หรือ	
						2901	5 นก.
						วิชาเลือก 17 นก.	
						เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม	
						วิชา 12 วิชา	

จากตารางที่ 22 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิชาแพทยศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกการอาหาร มีทั้งหมด 80 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต โคนก กลุ่มวิชา
 สังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาแพทยศาสตรบัณฑิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 60 หน่วยกิต
 โคนก กลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน 10 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเลือก 41 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 23 โครงสร้างของหลักสูตรบริหารศึกษาระดับอุดมศึกษา วิชาเอกศิลปศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	
กลุ่มวิชาสังคม	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาเอก	มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิชาบังคับ 2 นก. สท. 1001 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก. มนุษย 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. ภาษาไทย 2 นก. ภาษาอังกฤษ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. วิทยาศาสตร์ 2 นก. คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชาเลือก 10 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม วิชาปี 5 วิชา	วิชาบังคับ 9 นก. จัดการ 1001 3 นก. ทสท 1001 2 นก. ซุทธิง 1001 2 นก. บัญชี 1001 2 นก.
วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาปี 9 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาปี 10 วิชา	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาภาษา โดยเลือกจากรายวิชา ที่ - มทวไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ โดยเลือกจากรายวิชา ที่ - มทวไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 29 นก. ทสท 1201 3 นก. ทสท 1202 3 นก. ทสท 1203 3 นก. ทสท 1204 3 นก. ทสท 1205 3 นก. ทสท 1206 3 นก. ทสท 2201 3 นก. ทสท 2202 3 นก. ทสท 2801 หรือ 2901 5 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้

จากตารางที่ 23 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรบริหารศึกษาระดับอุดมศึกษา วิชาเอกศิลปศึกษา มีทั้งหมด 80 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเอกศิลปศึกษา 16 หน่วยกิต วิชาสังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษา 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอกเฉพาะ 60 หน่วยกิต โดยกลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน 10 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 41 หน่วยกิต และมหาวิทยาลัยศิลปากร 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 24 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกภาษาและเครื่องแต่งกาย

หมวดวิชาเลือกเสรี							
หมวดวิชาเฉพาะทาง							
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาแนะนำ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา	กลุ่มวิชาแกน	กลุ่มวิชาเอก		
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 10 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.	วิชาบังคับ 21 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
ศค. 1001 2 นก.	มนุษย 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม	จัดการ 1001 3 นก.	คหกรรม 1301 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาอังกฤษ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชาปี 6 วิชา	ตลาด 1001 2 นก.	คหกรรม 1302 2 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวมไม่
เลือกวิชาใดก็ได้ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	โดยเลือกจากราย	โดยเลือกจากรายวิชา	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ธุรกิจ 1001 2 นก.	คหกรรม 1303 2 นก.	น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
กลุ่มวิชาปี 9 วิชา	กลุ่มวิชาปี 10 วิชา	8 วิชา			บัญชี 1001 2 นก.	คหกรรม 1304 2 นก.	จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
					คหกรรม 1305 2 นก.		
					คหกรรม 2326 5 นก.		
					คหกรรม 2327 3 นก.		
					คหกรรม 2801 หรือ		
					2901		
					วิชาเลือก 20 นก.		
					เลือกวิชาใดก็ได้จากกลุ่ม		
					วิชาปี 20 วิชา โดยเลือก		
					เป็นกลุ่มวิชา อย่างน้อย		
					2 กลุ่ม จาก 6 กลุ่ม		

จากตารางที่ 24 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกภาษาและเครื่องแต่งกาย มีทั้งหมด 80 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต ได้แก่ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะทาง 60 หน่วยกิต ได้แก่ กลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน 10 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 41 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 26 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกเครื่องกล

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป					หมวดวิชาเฉพาะด้าน	
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาแนะนำ	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาเอก	หมวดวิชาเลือกเสรี
วิชาบังคับ 2 นก. ศก. 1001 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก. มนุษย์ 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. ภาษาไทย 2 นก. ภาษาอังกฤษ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. วิทยาศาสตร์ 2 นก. คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชาบังคับ 12 นก. โชนะ 3 นก. โชนะ 3 นก.	วิชาบังคับ 9 นก. จักรการ 1001 3 นก. กลลภ 1001 2 นก. ธุรกิจ 1001 2 นก. บัญชี 1001 2 นก.	วิชาเลือก 23 นก. เครื่องกล 1101 3 นก. เครื่องกล 1103 3 นก. เครื่องกล 1201 3 นก. เครื่องกล 1301 3 นก. เครื่องกล 1401 3 นก. เครื่องกล 2801 5 นก. เครื่องกล 2901 3 นก. วิชาเลือก 15 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม วิชาปี 17 วิชา
วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาปี 9 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชาปี 10 วิชา	วิชาเลือก 4 นก. โดยเลือกจากรายวิชา ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. โดยเลือกจากรายวิชา ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 3 นก. คณิต 3 นก.	วิชาเลือก 3 นก. คณิต 3 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้

จากตารางที่ 26 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกเครื่องกล มีทั้งหมด 79 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต โคนก กลุ่มวิชา
บังคับ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาแนะนำ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 59 หน่วยกิต โคนก กลุ่มวิชา
แกนพื้นฐาน 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 38 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 27 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาพระปริยัติศึกษา วิชาเอกธรรมวินัย

หมวดวิชาสามัญ		หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี	
กลุ่มวิชาสามัญ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาเลือก	กลุ่มวิชาเลือก
วิชาบังคับ 2 นก. สก. 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. ภาษาไทย 2 นก. ภาษาอังกฤษ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. วิทยาศาสตร์ 2 นก. คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชาเลือก 6 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 4 วิชา	วิชาบังคับ 9 นก. จักรการ 1001 3 นก. ศาสนา 1001 2 นก. ธุรกิจ 1001 2 นก. บัญชี 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 9 วิชา	ภาษาฝรั่งเศส 2 นก. โดยเลือกจากรายวิชา ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ภาษาอังกฤษ 2 นก. โดยเลือกจากรายวิชา ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	วิชาเลือก 6 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใน กลุ่มวิชานี้ 4 วิชา	วิชาบังคับ 9 นก. จักรการ 1001 3 นก. ศาสนา 1001 2 นก. ธุรกิจ 1001 2 นก. บัญชี 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
กลุ่มวิชาสามัญ 10 วิชา	กลุ่มวิชาภาษา 4 วิชา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 2 วิชา	กลุ่มวิชาภาษา 4 วิชา	วิชาเลือก 6 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม วิชานี้ 13 วิชา	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้

จากตารางที่ 27 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิชาพระปริยัติศึกษา วิชาเอกธรรมวินัย มีทั้งหมด 79 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาสามัญ 16 หน่วยกิต โคนก กลุ่มวิชา
สังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต, กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต, กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต, กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต, หมวดวิชาเฉพาะด้าน 59 หน่วยกิต โคนก
กลุ่มวิชาแกนต้นแบบ 6 หน่วยกิต, กลุ่มวิชาวิทยากรจัดการ 9 หน่วยกิต, กลุ่มวิชาเอก 44 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 28 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกก่อสร้าง

หมวดวิชาบังคับ		หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี	
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาสามัญ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาเอก	กลุ่มวิชาเลือก
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาบังคับ 12 นก.	วิชาบังคับ 32 นก.
สค. 1001 2 นก.	มนุษย์ 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	จักรกร 1001 3 นก.	ก่อสร้าง 1101 2 นก.
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาอังกฤษ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	จักรกร 2012 3 นก.	ก่อสร้าง 1102 1 นก.
เลือกวิชาใดก็ได้ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	โดยเลือกจากรายวิชาที่	โดยเลือกจากรายวิชา	ทฤษฎี 1001 2 นก.	ก่อสร้าง 1103 2 นก.
กลุ่มวิชานี้ 9 วิชา	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ปฏิบัติ 1001 2 นก.	ก่อสร้าง 1104 2 นก.
	กลุ่มวิชานี้ 10 วิชา			บัญชี 1001 2 นก.	ก่อสร้าง 1105 2 นก.
				ก่อสร้าง 1201 2 นก.	ก่อสร้าง 1201 2 นก.
				ก่อสร้าง 1202 2 นก.	ก่อสร้าง 1202 2 นก.
				ก่อสร้าง 1301 2 นก.	ก่อสร้าง 1301 2 นก.
				ก่อสร้าง 2106 2 นก.	ก่อสร้าง 2106 2 นก.
				ก่อสร้าง 2107 2 นก.	ก่อสร้าง 2107 2 นก.
				ก่อสร้าง 2203 2 นก.	ก่อสร้าง 2203 2 นก.
				ก่อสร้าง 2204 2 นก.	ก่อสร้าง 2204 2 นก.
				ก่อสร้าง 2205 2 นก.	ก่อสร้าง 2205 2 นก.
				ก่อสร้าง 2302 2 นก.	ก่อสร้าง 2302 2 นก.
				ก่อสร้าง 2801 5 นก.	ก่อสร้าง 2801 5 นก.
				วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
				เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม	เลือกวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม
				วิชานี้ 13 วิชา	วิชานี้ 13 วิชา

จากตารางที่ 28 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกก่อสร้าง มีทั้งหมด 76 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต โคนก กลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 56 หน่วยกิต โคนก กลุ่ม วิชาบังคับพื้นฐาน 8 หน่วยกิต กลุ่มวิชาปฏิบัติการ 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 36 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 30 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกคอมพิวเตอร์

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป		หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาแนะนำ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาเอก
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
สค. 1001 2 นก.	มนุษย 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ 1 ใหม่
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาอังกฤษ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
เลือกวิชาใดก็ได้ ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ ใน	โดยเลือกจากราย	โดยเลือกจากรายวิชา	จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
กลุ่มวิชาที่ 9 วิชา	เลือกวิชาใดก็ได้ ใน	วิชาที่กำหนดไว้ให้	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	
	กลุ่มวิชาที่ 10 วิชา	8 วิชา		
				คอม. 2005 3 นก.
				คอม. 2801 5 นก.
				วิชาเลือก 18 นก.
				ต้องเลือกเรียนในราย
				วิชาโปรแกรมภาษา
				อย่างน้อย 9 นก.
				จาก 12 วิชา ก่อน
				จึงเลือกอีกอย่างน้อย
				9 นก. จากรายวิชา
				อื่น ๆ 31 วิชา

จากตารางที่ 30 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเอกคอมพิวเตอร์ มีทั้งหมด 76 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเอกคอมพิวเตอร์ 16 หน่วยกิต โคนัก กลุ่มวิชา
 สังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 56 หน่วยกิต โคนัก กลุ่มวิชา
 แขนงพื้นฐาน 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การศึกษาร 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 31 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ และศึกษาระดับสูง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ		มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	
กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.	วิชาบังคับ 33 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
สท. 1001 2 นก.	มนุษย 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	จัดการ 1001 3 นก.	นาฏ 1101 2 นก.	เลือกวิชาโทได้ 1 ใหม่
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาจีน 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	ภาษา 1001 2 นก.	นาฏ 1202 2 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวมไม่
เลือกวิชาโทได้ 1	เลือกวิชาโทได้ 1	โดยเลือกจากราย	โดยเลือกจากราย	โดยเลือกจากราย	ธุรกิจ 1001 2 นก.	นาฏ 1203 2 นก.	น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
กลุ่มวิชา 9 วิชา	กลุ่มวิชา 10 วิชา	วิชาที่กำหนดไว้ให้	วิชาที่กำหนดไว้ให้	วิชาที่กำหนดไว้ให้	บัญชี 1001 2 นก.	นาฏ 1204 2 นก.	จากกลุ่มวิชาโทได้
		8 วิชา	8 วิชา	8 วิชา		นาฏ 1305 2 นก.	
						นาฏ 1306 2 นก.	
						นาฏ 1307 2 นก.	
						นาฏ 1408 2 นก.	
						นาฏ 2211 2 นก.	
						นาฏ 2212 2 นก.	
						นาฏ 2213 2 นก.	
						นาฏ 2303 2 นก.	
						นาฏ 2304 2 นก.	
						นาฏ 2316 2 นก.	
						นาฏ 2801 5 นก.	
						วิชาเลือก 6 นก.	
						เลือกวิชาโทได้ 1	
						กลุ่มวิชา 22 วิชา	

จากตารางที่ 31 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ และศึกษาระดับสูง มีทั้งหมด 74 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเอก 40 หน่วยกิต และศึกษาระดับสูง 34 หน่วยกิต

โดยที่ กลุ่มวิชาบังคับ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเลือก 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาสังคมศึกษา 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาสุขภาพการศึกษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต และหน่วยกิตเฉพาะด้าน 54 หน่วยกิต

ตารางที่ 32 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพระดับมัธยมศึกษา วิชาเอกการสารและการประชาสัมพันธ์

หมวดวิชาเฉพาะด้าน				หมวดวิชาเลือกเสรี	
กลุ่มวิชาสังคมฯ	กลุ่มวิชามนุษยฯ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาแกนฯ	กลุ่มวิชาเอก	
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาบังคับ 11 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
สค. 1001 2 นก.	มนุษย 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	นิเทศ 3 นก.	จัดการ 1001 3 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ ใหม่
		ภาษาอังกฤษ 2 นก.	นิเทศ 3 นก.	ตลาด 1001 2 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	โดยเลือกจากรายวิชาที่กำหนดไว้ให้	นิเทศ 3 นก.	ธุรกิจ 1001 2 นก.	จากกลุ่มวิชาใดก็ได้
เลือกวิชาใดก็ได้ ในกลุ่มวิชานี้ 9 วิชา	เลือกวิชาใดก็ได้ ในกลุ่มวิชานี้ 10 วิชา	วิชาที่กำหนดไว้ให้	นิเทศ 2 นก.	บัญชี 1001 2 นก.	
		8 วิชา		นิเทศ 1201 2 นก.	
				นิเทศ 1401 3 นก.	
				นิเทศ 2801 5 นก.	
				วิชาเลือก 20 นก.	
				1. สาธารณสาร -	
				การกรเลือกวิชาใดก็ได้ 20 นก.	
				ในสาขานี้ 80 วิชา	
				2. สาธารณการประชา -	
				สัมพันธ์เลือกวิชาใดก็ได้ 20 นก.	
				ในสาขาวิชานี้ 23 วิชา	

จากตารางที่ 32 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพระดับมัธยมศึกษา วิชาเอกการสารและการประชาสัมพันธ์ มีทั้งหมด 80 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาที่ฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต ได้แก่ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 60 หน่วยกิต ได้แก่ กลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน 11 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยากรจัดการ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 40 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 33 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาพระคัมภีร์ปริชชา วิชาเอกศิลปะการสื่อสาร และการโฆษณา

หมวดวิชาสามัญ		หมวดวิชาเฉพาะด้าน		หมวดวิชาเลือกเสรี		
กลุ่มวิชาสังคมฯ	กลุ่มวิชามนุษยฯ	กลุ่มวิชาภาษา	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มวิชาเอก	กลุ่มวิชาเลือก	
วิชาบังคับ 2 นก. สค. 1001 2 นก.	วิชาบังคับ 2 นก. มนุษย 1001 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. ภาษาไทย 2 นก. ภาษาอังกฤษ 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. วิทยาศาสตร์ 2 นก. คณิตศาสตร์ 2 นก.	วิชาบังคับ 9 นก. นิเทศ 3 นก. การพิมพ์ 1204 3 นก.	วิชาบังคับ 20 นก. นิเทศ 1001 3 นก. นิเทศ 1107 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก. เลือกวิชาโทที่ 1 ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาโทที่ 1
วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาโทที่ 1 ใน กลุ่มวิชาที่ 9 วิชา	วิชาเลือก 2 นก. เลือกวิชาโทที่ 1 ในกลุ่มวิชาที่ 10 วิชา	โดยเลือกจากราย วิชาที่กำหนดไว้ให้ 6 วิชา	โดยเลือกจากราย วิชาที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	นอกจาก 1001 2 นก. ธุรกิจ 1001 2 นก. บัญชี 1001 2 นก.	นิเทศ 1501 2 นก. นิเทศ 1701 3 นก. นิเทศ 2801 หรือ 2901 5 นก.	

จากตารางที่ 33 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิชาพระคัมภีร์ปริชชา วิชาเอกศิลปะการสื่อสารและการโฆษณา มีทั้งหมด 74 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 16 หน่วยกิต
 โดยมี กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 54 หน่วยกิต
 โดยมี กลุ่มวิชาเอกพื้นฐาน 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 36 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 35 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเกษตรกรรมและสหกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	
กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาเลือก	กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาเลือก	กลุ่มวิชาบังคับ	กลุ่มวิชาเลือก
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 9 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.
สก. 1001 2 นก.	มนุษย์ 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	วิทยาศาสตร์ 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	ห้องเรียน 1201 3 นก.
		ภาษาอังกฤษ 2 นก.	คณิตศาสตร์ 2 นก.	กลุ่มวิชานี้ 4 วิชา	เลือกวิชาใดก็ได้ 4 วิชา
		ไทยเลือกจากรายวิชา	ไทยเลือกจากรายวิชา		ห้องเรียน 1301 3 นก.
		ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา	ที่กำหนดไว้ให้ 8 วิชา		ห้องเรียน 1401 3 นก.
					ห้องเรียน 1402 3 นก.
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	8 วิชา	8 วิชา		ห้องเรียน 2204 3 นก.
เลือกวิชาใดก็ได้ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ใน				ห้องเรียน 2801 5 นก.
กลุ่มวิชานี้ 9 วิชา	กลุ่มวิชานี้ 10 วิชา				วิชาเลือก 18 นก.
					ต้องเลือกเรียนวิชาภาษา
					ใดภาษาหนึ่งไม่น้อยกว่า
					6 นก. จาก 12 วิชา
					ก่อน จึงเลือกวิชาอื่น ๆ
					อีก 12 นก. จาก
					19 วิชา

จากตารางที่ 35 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเกษตรกรรมและสหกรณ์ มีทั้งหมด 76 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเอก 20 หน่วยกิต วิชาเลือก 4 หน่วยกิต วิชาบังคับ 32 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเลือก 20 หน่วยกิต

ตารางที่ 36 โครงสร้างของหลักสูตรวิชาแพทยศาสตรบัณฑิต สาขาเภสัชศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล				มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			
คณะเภสัชศาสตร์		คณะวิทยาศาสตร์		คณะวิทยาศาสตร์		คณะวิทยาศาสตร์	
กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา	กลุ่มวิชา
วิชาบังคับ 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 9 นก.	วิชาบังคับ 9 นก.	วิชาบังคับ 32 นก.	วิชาเลือก 4 นก.	วิชาเลือก 4 นก.
ศก. 1001 2 นก.	มขย 1001 2 นก.	ภาษาไทย 2 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ 3 นก.	ศก. 1001 3 นก.	B.Eng. 1001 3 นก.	เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่	เลือกวิชาใดก็ได้ใหม่
วิชาเลือก 2 นก.	วิชาเลือก 2 นก.	ภาษาอังกฤษ 2 นก.	นก. จากกลุ่มวิชาที่	ศก. 1001 2 นก.	B.Eng. 1101 3 นก.	จำนวนหน่วยกิตรวมไม่	น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
เลือกวิชาใดก็ได้ใน	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	โดยเลือกจากรายวิชา	ที่กำหนดไว้ 3 วิชา และ	มขย 1001 2 นก.	B.Eng. 1102 3 นก.	จากกลุ่มวิชาใดก็ได้	
กลุ่มวิชา 9 วิชา	เลือกวิชาใดก็ได้ใน	ที่กำหนดไว้ 8 วิชา	ที่กำหนดไว้ 8 วิชา	มขย 1001 2 นก.	B.Eng. 1201 3 นก.		
	เลือกวิชาใดก็ได้ใน				B.Eng. 1301 3 นก.		
	กลุ่มวิชา 10 วิชา		เลือกวิชาที่จัดไว้ให้		B.Eng. 2103 3 นก.		
			6 วิชา		B.Eng. 2202 3 นก.		
					B.Eng. 2302 3 นก.		
					B.Eng. 2801 5 นก.		
					B.Eng. 2901 3 นก.		
					วิชาเลือก 8 นก.		
					เลือกวิชาใดก็ได้ จากกลุ่ม		
					ทักษะเสริม 10 รายวิชา		
					และกลุ่มเพิ่มความรู้อื่นๆ		
					4 รายวิชา		

จากตารางที่ 36 สรุปได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรวิชาแพทยศาสตรบัณฑิต สาขาเภสัชศาสตร์ มีทั้งหมด 78 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาบังคับ 32 หน่วยกิต วิชาเลือก 46 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเลือกบังคับ 9 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 37 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเฉพาะ 40 หน่วยกิต

ตารางที่ 37 สรุปจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรวิชาที่พระศัมมอุมปิฎชา 16 วิชาเอก

วิชาเอก	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป				รวม (นท.)	หมวดวิชาเฉพาะด้าน				รวม (นท.)	รวม (นท.)
	กลุ่มวิชา สังคมฯ (นท.)	กลุ่มวิชา มนุษยฯ (นท.)	กลุ่มวิชา ภาษา (นท.)	กลุ่มวิชา วิทยกนิศา (นท.)		รวม (นท.)	กลุ่มวิชา กณวศา (นท.)	กลุ่มวิชา วิยการว (นท.)	รวม (นท.)		
พิชชากร	4	4	4	4	16	9	11	31	4	71	
การอาหาว	4	4	4	4	16	10	9	41	4	80	
ศิลปะประคิมร	4	4	4	4	16	10	9	41	4	80	
ขานและเครื่องแกงกาย	4	4	4	4	16	10	9	41	4	80	
อิเล็กทรอนิกส์	4	4	4	4	16	12	9	35	4	76	
เครื่องกล	4	4	4	4	16	12	9	38	4	79	
เรวามักส์	4	4	4	4	16	6	9	44	4	79	
กอดรง	4	4	4	4	16	8	12	36	4	76	
การคิมพ์	4	4	4	4	16	4	9	45	4	78	
คอมพิวเตอร์	4	4	4	4	16	9	9	38	4	76	
นาฏศิลป์และการแสดง	4	4	4	4	16	6	9	39	4	74	
วารสารและการประวษัมทัง	4	4	4	4	16	11	9	40	4	80	
ศิลปะการช้อรและการโฆษณา	4	4	4	4	16	9	9	36	4	74	
ออกแบบนิเทศศิลป์	4	4	4	4	16	8	12	38	4	78	
ธุรกิจการทองเทียว	4	4	4	4	16	9	9	38	4	76	
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4	4	4	4	16	9	9	40	4	78	

จากตารางที่ 37 สรุปได้ว่า จำนวนหน่วยกิตรวมของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มีวิชาเอกละ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มีวิชาเอกละ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์มีวิชาเอกละ 4 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์มีวิชาเอกละ 4 หน่วยกิต แสดงว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปทุกวิชาเอก มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าเกณฑ์ (30 หน่วยกิต) หมวดวิชาเฉพาะค่าน ปรากฏว่า กลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน ได้แก่ วิชาเอกการพิมพ์มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุดคือ 4 หน่วยกิต และวิชาเอกอิเล็กทรอนิกส์กับเครื่องกล มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดคือ 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาการจักรการ ได้แก่ วิชาเอกก่อสร้างกับออกแบบนิเทศศิลป์ มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดคือ 12 หน่วยกิต วิชาเอกอื่น ๆ อยู่ในกลุ่มที่มีจำนวน 9 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพืชศาสตร์มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุดคือ 31 หน่วยกิต วิชาเอกเซรามิกส์ มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดคือ 44 หน่วยกิต แสดงว่า ทุกวิชาเอกมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต สรุปแล้วหมวดวิชาเฉพาะค่านไม่มีวิชาเอกใดที่มีหน่วยกิตรวมน้อยกว่าเกณฑ์ (48 หน่วยกิต) สำหรับหมวดวิชาเลือกเสรีนั้นทุกวิชาเอกมีจำนวนหน่วยกิตเท่ากันหมด คือ 4 หน่วยกิต ซึ่งแสดงว่าไม่มีวิชาเอกใดที่มีจำนวนหน่วยกิตรวมน้อยกว่าเกณฑ์ (3 หน่วยกิต) จึงสรุปได้ว่า จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรวิชาชีพระดับอนุปริญญาทั้ง 16 วิชาเอก ทุกวิชาเอกมีจำนวนครบตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ.2525 ของทบวงมหาวิทยาลัย

คำนวณเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาที่พระคัมภีร์ปริญา 16 วิชาเอก เท่าที่ปรากฏใน
เอกสารหลักสูตร และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้คือ จำนวนรายวิชาของวิชาบังคับ และ
วิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับ และวิชาเลือก จำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎีและ
ภาคปฏิบัติของวิชาบังคับ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 38 ถึงตารางที่ 40
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 38 จำนวนรายวิชาของวิษยาลัยมหิดลและวิชาเลือก หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา 16 วิชาเอก

วิชาเอก	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป										หมวดวิชาเฉพาะตาม										หมวดวิชาเลือกเสรี							
	กลุ่มวิชา		กลุ่มวิชา		กลุ่มวิชา		กลุ่มวิชา		รวม		กลุ่มวิชา		กลุ่มวิชา		รวม		รวม		รวม									
	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต								
	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ								
พีชคณิต	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	3	-	4	5	5	67	12	72	-	14	107	
การอาหาร	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	6	4	-	9	12	13	16	-	15	53	
ศิลปะประดิษฐ์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	5	4	-	9	11	13	16	-	15	51	
ช่างและเครื่องแต่งกาย	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	6	4	-	8	20	12	26	-	14	61	
อิเล็กทรอนิกส์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	4	-	4	-	8	26	16	26	-	18	61	
เครื่องกล	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	4	-	4	-	7	17	15	17	-	17	52	
เรขาคณิต	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	4	4	-	12	13	20	13	-	22	48	
กอสราง	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	4	-	5	-	15	13	24	13	-	26	48	
การพิมพ์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	2	-	4	-	13	7	19	7	-	21	42	
คอมพิวเตอร์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	6	4	-	6	33	10	39	-	12	74	
นาฏศิลป์และการแสดง	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	3	4	-	15	22	19	25	-	21	60	
วารสารและการประชาสัมพันธ์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	4	-	4	-	7	100	15	100	-	17	117	
ศิลปะการสื่อสารและ	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	3	-	4	-	7	22	14	22	-	16	57	
การโฆษณา																												
ออกแบบนิเทศศิลป์	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	4	-	5	-	12	19	21	19	-	23	54	
ธุรกิจการท่องเที่ยว	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	4	4	-	6	31	10	35	-	12	70	
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	1	9	1	10	-	8	-	8	-	8	-	8	-	8	2	35	-	9	4	-	10	14	19	16	-	21	53	

จากตารางที่ 38 สรุปได้ว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนรายวิชาของวิชา บังคับและวิชาเลือกเท่ากันหมดทุกวิชาเอกคือ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ทุกวิชาเอกมีจำนวน รายวิชาของวิชาบังคับ 1 วิชา จำนวนรายวิชาของวิชาเลือก 9 วิชา กลุ่มวิชามนุษย- ศาสตร์ทุกวิชาเอกมีจำนวนรายวิชาของวิชาบังคับ 1 วิชา จำนวนรายวิชาของวิชาเลือก 10 วิชา กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ทุกวิชาเอกมีเฉพาะจำนวนรายวิชาของวิชาเลือก 8 วิชา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ทุกวิชาเอกมีเฉพาะจำนวนรายวิชาของวิชาเลือก 8 วิชา หมวดวิชาเฉพาะด้าน ได้แก่ กลุ่มวิชาแกนพื้นฐานปรากฏว่ามีวิชาเอก 8 วิชาที่มี เฉพาะจำนวนรายวิชาของวิชาบังคับ และวิชาเอกอีก 8 วิชา มีเฉพาะจำนวนรายวิชาของ วิชาเลือก กลุ่มวิชาวิทยาการจัการ ปรากฏว่ามีวิชาเอกพีชศาสตร์วิชาเดียวที่มีจำนวน รายวิชาทั้งของวิชาบังคับและวิชาเลือก นอกนั้นมีเฉพาะจำนวนรายวิชาของวิชาบังคับอย่าง เดียว กลุ่มวิชาเอก ปรากฏว่า วิชาเอกพีชศาสตร์มีจำนวนรายวิชาของวิชาบังคับน้อยที่สุด คือ 5 วิชา วิชาเอกก่อสร้างกับวิชาเอกนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงมีจำนวนรายวิชาของ วิชาบังคับมากที่สุดคือ 15 วิชา วิชาเอกการพิมพ์มีจำนวนรายวิชาของวิชาเลือกน้อยที่สุด คือ 7 วิชา วิชาเอกวารสารและการประชาสัมพันธ์มีจำนวนรายวิชาของวิชาเลือกมากที่สุด คือ 100 วิชา โดยแยกเป็นสาขาวิชาวารสารศาสตร์ 80 วิชา และวิชาการประชา- สัมพันธ์ 20 วิชา รองลงมาคือวิชาเอกพีชศาสตร์มีจำนวนรายวิชาของวิชาเลือกถึง 67 วิชา

ตารางที่ 39 จำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับและวิชาเลือก หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขา 16 วิชาเอก

วิชาเอก	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป						หมวดวิชาเฉพาะด้าน						หมวดวิชาเลือกเสรี			
	กลุ่มวิชาสังคม		กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์		กลุ่มวิชาเกษตรศาสตร์		กลุ่มวิชาเอก		วิชาบังคับ		วิชาเลือก			
	วิชา	รวม	วิชา	รวม	วิชา	รวม	วิชา	รวม	วิชา	รวม	วิชา	รวม	วิชา	รวม		
ศึกษาศาสตร์	2	4	2	4	-	4	4	4	9	2	11	17	14	31	-	4
การอาหาร	2	4	2	4	-	4	4	4	9	-	9	24	17	41	-	4
ศิลปะประยุกต์	2	4	2	4	-	4	4	4	9	-	9	29	12	41	-	4
ยานยนต์และเครื่องยนต์กลไก	2	4	2	4	-	4	4	4	9	-	9	21	20	41	-	4
อิเล็กทรอนิกส์	2	4	2	4	-	4	4	4	12	-	9	25	10	35	-	4
เครื่องกล	2	4	2	4	-	4	4	4	12	-	9	23	15	38	-	4
เซรามิกส์	2	4	2	4	-	4	4	4	-	-	9	36	6	44	-	4
ก่อสร้าง	2	4	2	4	-	4	4	4	8	-	12	32	4	36	-	4
การพิมพ์	2	4	2	4	-	4	4	4	4	-	9	41	4	45	-	4
คอมพิวเตอร์	2	4	2	4	-	4	4	4	-	-	9	20	18	38	-	4
นาฏศิลป์และศิลปะการแสดง	2	4	2	4	-	4	4	4	-	-	9	33	6	39	-	4
วารสารและการประชาสัมพันธ์	2	4	2	4	-	4	4	4	11	-	9	20	20	40	-	4
ศิลปะการสื่อสารและ การโฆษณา	2	4	2	4	-	4	4	4	9	-	9	20	16	36	-	4
ออกแบบนิเทศศิลป์	2	4	2	4	-	4	4	4	8	-	12	33	5	38	-	4
ธุรกิจการท่องเที่ยว	2	4	2	4	-	4	4	4	-	-	9	20	18	38	-	4
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2	4	2	4	-	4	4	4	-	-	9	32	8	40	-	4

จากตารางที่ 39 สรุปได้ว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปทุกวิชาเอกมีจำนวนหน่วยกิต วิชาบังคับเท่ากันคือ วิชาเอกละ 4 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกก็เท่ากัน คือ วิชาเอกละ 12 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน กลุ่มวิชาแกนพื้นฐานจำนวน 8 วิชาเอก ที่มีเฉพาะวิชาบังคับ และแต่ละวิชาก็มีจำนวนหน่วยกิตไม่เท่ากัน ส่วนอีก 8 วิชาเอกจะมี เฉพาะวิชาเลือกและแต่ละวิชาเอกก็จะมีจำนวนหน่วยกิตไม่เท่ากัน กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ มีวิชาเอกพีชศาสตร์ที่มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ซึ่งจำนวนหน่วยกิตไม่เท่ากัน นอกนั้น เป็นวิชาเอกที่มีวิชาบังคับทั้งหมดวิชาละ 9 หน่วยกิต และวิชาเอกก่อสร้างกับวิชาเอก ออกแบบนิเทศศิลป์ที่มี 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอกทุกวิชาเอกจะมีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ซึ่งจำนวนหน่วยกิตไม่เท่ากัน ส่วนหมวดวิชาเลือกเสรีนั้น ทุกวิชาเอกมีเพียงวิชาเลือกอย่าง เดียววิชาเอกละ 4 หน่วยกิต

ตารางที่ 40 จำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของวิชาบังคับ และภาคเลือกวิชาที่พระภิกษุต้องศึกษา 16 วิชาเอก

วิชาเอก	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป						หมวดวิชาเฉพาะด้าน											
	กลุ่มวิชาสงฆา			กลุ่มวิชาพระบาลี			กลุ่มวิชาแกนพื้นฐาน			กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน								
	ทฤษฎี (ชม.)	ปฏิบัติ (ชม.)	รวม (ชม.)	ทฤษฎี (ชม.)	ปฏิบัติ (ชม.)	รวม (ชม.)	ทฤษฎี (ชม.)	ปฏิบัติ (ชม.)	รวม (ชม.)	ทฤษฎี (ชม.)	ปฏิบัติ (ชม.)	รวม (ชม.)						
พิธีสงฆ์	2	-	2	2	-	2	6	9	15	9	-	9	8	358	366	27	367	394
การอาหาร	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	15	360	375	26	360	388
ศิลปะประดิษฐ์	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	16	360	382	29	366	395
ช่างแกะเครื่องแต่งกาย	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	9	364	373	24	364	388
อิเล็กทรอนิกส์	2	-	2	2	-	2	10	4	14	9	-	9	13	315	326	36	319	355
เครื่องกล	2	-	2	2	-	2	10	4	14	9	-	9	10	317	327	33	321	354
เรขาคณิต	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	19	378	397	32	378	410
ถอสร้าง	2	-	2	2	-	2	7	3	10	9	-	12	18	370	386	41	373	414
การพิมพ์	2	-	2	2	-	2	4	-	4	9	-	9	23	372	395	40	372	412
คอมพิวเตอร์	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	11	233	244	24	233	257
นาฏศิลป์และการแสดง	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	15	376	391	28	376	404
วารสารและการประชาสัมพันธ์	2	-	2	2	-	2	9	4	11	9	-	9	13	354	367	35	358	393
ศิลปะการสื่อสารและ -	2	-	2	2	-	2	6	6	12	9	-	9	11	258	269	30	264	294
การโฆษณา	2	-	2	2	-	2	4	8	12	12	-	12	17	322	339	37	330	367
ธุรกิจการของเที่ยว	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	13	404	417	26	404	430
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2	-	2	2	-	2	-	-	-	9	-	9	26	402	428	39	402	441

จากตารางที่ 40 สรุปได้ว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปวิชาบังคับของทุกวิชาเอกมีจำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎีเท่ากันหมด วิชาเอกละ 4 ชั่วโมง ส่วนภาคปฏิบัติไม่มี กลุ่มวิชาแกนพื้นฐานจำนวน 8 วิชาเอก ที่มีจำนวนชั่วโมงสอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และแต่ละวิชาก็มีจำนวนชั่วโมงไม่เท่ากัน และมีวิชาเอกการพิมพ์เพียงวิชาเดียวที่มีเฉพาะจำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎี ไม่มีจำนวนชั่วโมงสอนภาคปฏิบัติ กลุ่มวิชาวิทยาการจักรการ 14 วิชาเอก มีวิชาบังคับที่มีจำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎีวิชาเอกละ 9 ชั่วโมง และวิชาเอกก่อสร้างกับวิชาเอกออกแบบนิเทศศิลป์ที่มี 12 ชั่วโมง กลุ่มวิชาเอกทุกวิชามีทั้งจำนวนชั่วโมงสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งมีจำนวนไม่เท่ากัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จะเสนอเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 41 ถึงตารางที่ 44

ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 45 ถึงตารางที่ 51

ส่วนที่ 3 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษา โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 52 ถึงตารางที่ 54 ตามลำดับต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 41 ถึง ตารางที่ 44

ตารางที่ 41 ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ คุณวุฒิสูงสุด สาขาวิชาเอก
ที่เรียน งานที่นอกเหนือจากงานบริหาร

สถานภาพของผู้บริหารผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	25	43.86
	หญิง	32	56.14
	รวม	57	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 31 ปี	-	-
	31 - 35 ปี	18	31.58
	36 - 40 ปี	-	-
	41 - 45 ปี	15	26.32
	46 ปีขึ้นไป	24	42.10
รวม	57	100.00	
คุณวุฒิสูงสุด	ปริญญาตรี	12	21.05
	ประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะ	2	3.50
	ปริญญาโท	39	68.42
	ปริญญาเอก	4	7.01
รวม	57	100.00	
สาขาวิชาเอกที่เรียน	สาขาวิชาชีพครู	35	61.40
	สาขาวิชาชีพอื่น	22	38.60
รวม	57	100.00	

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สภาวะภาพของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
งานที่นอกเหนือจากงานบริหาร	สอน	50	87.72
	ไม่สอน	7	12.28
รวม		57	100.00

จากตารางที่ 41 ลักษณะของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ประมวลได้ดังนี้

1. เพศ ผู้บริหารเพศหญิง (ร้อยละ 56.14) มีมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 43.86)
2. อายุ ผู้บริหารอายุ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 42.10) มีมากที่สุด รองลงมา คืออายุระหว่าง 31 - 35 ปี (ร้อยละ 31.58) และอายุระหว่าง 41 - 45 ปี (ร้อยละ 26.32) ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารที่อายุระหว่าง 36 - 40 ปี และอายุต่ำกว่า 30 ปี ปรากฏว่าไม่มี
3. คุณวุฒิสูงสุด ผู้บริหารมีคุณวุฒิปริญญาโท (ร้อยละ 68.42) มากที่สุด รองลงมาคือ ปริญญาตรี (ร้อยละ 21.05) และปริญญาเอก (ร้อยละ 7.01) ตามลำดับ ส่วนคุณวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 3.50) มีน้อยที่สุด
4. สาขาวิชาเอกที่เรียน ผู้บริหารเรียนทางด้านสาขาวิชาชีพครู (ร้อยละ 61.40) มากกว่า ผู้บริหารที่เรียนทางสาขาวิชาอื่น (ร้อยละ 38.60)
5. งานที่นอกเหนือจากงานบริหาร ผู้บริหารที่ทำหน้าที่สอนด้วย (ร้อยละ 87.72) มีมากกว่าผู้บริหารที่ทำหน้าที่บริหารอย่างเดียว (ร้อยละ 12.28)

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพค่านองศ์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้บริหาร

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. มีความคล่องตัวในการบริหารงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.439	.756
2. มีความคล่องตัวในการบริหารงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.281	.796
3. จำนวนชั่วโมงสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่กำหนดให้	3.263	.791
4. เวลาเรียนสำหรับภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	3.158	.797
5. มีความคล่องตัวในการบริหารงาน เพื่อให้ ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ดำเนินไปตามปรัชญา	3.071	.678
6. มีความคล่องตัวในการบริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตร	2.982	.641
7. เอกสารหรือตำราที่ใช้ประกอบการเรียน มีจำนวนพอเพียงและเหมาะสม	2.947	.875

จากตารางที่ 42 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพค่านองศ์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้บริหาร ปรากฏว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่เกี่ยวกับความคล่องตัวในการบริหารงาน เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

(\bar{X} = 3.439)

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความพึงพอใจเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพค่านองศ์ประกอบที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยผู้บริหาร

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. วิทยาลัยต้องการความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนในลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด		
1.1 การจัดหางานให้เมื่อจบการศึกษา	4.211	1.114
1.2 การให้สถานที่ฝึกปฏิบัติ/ฝึกงาน	4.035	1.034
1.3 ให้อุปกรณ์/ครู ช่วยในการเรียนการสอน	4.018	.876
1.4 บริจาคเงินทุน เครื่องมืออุปกรณ์	3.982	1.026
2. ขณะนี้มีการวางแผนเพื่อการขยายงานในอนาคต	3.667	1.107
3. สาขาวิชาเอกที่วิทยาลัยเปิดสอนมีความสัมพันธ์กับคุณวุฒิจาจารย์ประจำ	3.333	1.123
4. บุคลากรงานกิจการนักศึกษาให้ความสนใจหลักสูตรสาขาวิชาชีพ	3.088	.714
5. จำนวนบุคลากรภายนอกที่วิทยาลัยใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพ	3.053	.934
6. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาชีพที่ผ่านมา 1 ปี	3.053	.833
7. เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้มีความสะดวกต่อการจัดสรรงบประมาณ	2.947	.718

ตารางที่ 43 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
8. ความพอเพียงและเหมาะสมของอาคาร สถานที่ซึ่งเกี่ยวกับการฝึกภาคปฏิบัติ	2.737	.917
9. การใช้อาคารสถานที่ภายนอกวิทยาลัยเพื่อ การเรียนการสอน	2.719	.774
10. ความเหมาะสมของงบประมาณที่จัดให้ เกี่ยวกับการเรียนการสอน	2.421	.731
11. รายได้อื่นเพื่อเสริมเงินที่ได้รับจากเงิน งบประมาณ	2.140	.915

จากตารางที่ 43 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและ
การยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพค้ำองศ์ประกอบที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยผู้บริหาร
ปรากฏว่า รายการที่เกี่ยวกับการต้องการความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงาน
ของรัฐและเอกชนอยู่ในระดับมาก คือรายการเกี่ยวกับการจัดหางานให้เมื่อจบการศึกษา
($\bar{x} = 4.211$) การให้สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.035$) การให้บุคลากร/ผู้ช่วย
ในการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.018$) การบริจาคเงินทุนเครื่องมืออุปกรณ์
($\bar{x} = 3.982$) และการวางแผนเพื่อขยายงานในอนาคต ($\bar{x} = 3.667$) ส่วนรายการ
อื่น ๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง และมีรายการที่อยู่ในระดับน้อยสองรายการคือ ความ-
เหมาะสมของงบประมาณที่จัดให้เกี่ยวกับการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.421$) และรายได้
อื่นเพื่อเสริมเงินที่ได้รับจากเงินงบประมาณ ($\bar{x} = 2.140$)

ตารางที่ 44 จำนวนผู้บริหารที่เสนอปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ
ระดับอนุปริญญา

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
	<u>ค่านองค์ประกอบของหลักสูตร</u>	
1.	รายวิชาที่ต้งมีภาคปฏิบัติบางวิชามีปัญหาในเรื่องสถานที่ฝึกงาน จึงเสนอให้วิทยาลัยนำเรื่องนี้มาแก้ไขในรูปของคณะกรรมการไม่ใช่อือเป็นปัญหาของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชานั้น ๆ	5
2.	รายวิชาในกลุ่มวิชาแกนพื้นฐานบางวิชาเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเอก จึงเสนอให้พิจารณาถึงความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาดังกล่าว	3
3.	เนื้อหาวิชาในกลุ่มวิชาเอกบางวิชาเมื่อนำไปแปลงเป็นภาคปฏิบัติแล้ว ไม่สามารถทำให้บรรลุความมุ่งหมายได้ จึงเสนอให้ปรับเนื้อหาวิชาดังกล่าวให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	3
4.	จำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกบางวิชาน้อยเกินไป จึงเสนอให้มีจำนวนมากกว่านี้ เพื่อให้มีความรู้ที่จะสามารถนำไปประกอบอาชีพจริง ๆ ได้	2
	<u>ค่านองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร</u>	
1.	เอกสารหลักสูตรไม่พอเพียงและขาดการแนะแนวในเรื่องหลักสูตร ทำให้อาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยและบางประเศก็เข้าใจไม่ตรงกัน จึงเสนอให้ปรับปรุงเอกสารหลักสูตรแม่บทให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์และมีแนวการสอนประกอบทุกวิชา	7

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
2.	แต่ละวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้บุคลากรที่มีอยู่ จำนวนน้อยต้องกระจายอยู่หลายวิทยาลัย จึงเสนอแนะให้ เปิดสาขาวิชาที่สอนไม่ตรงกันทั้ง 6 วิทยาลัย แล้วมีการเลื่อน ไหลบุคลากรที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาไปรวมกัน เพื่อ ความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นค่าน ๆ ทุกวิทยาลัย	6
3.	หลักสูตรที่กำลังใช้อยู่เป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา (2 ปี) ต้องการให้หลักสูตรนี้ปรับปรุงเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี (4 ปี)	4
4.	หลักสูตรที่เปิดสอนยังไม่เคยมีการประเมินหลักสูตรเลย ดังนั้น จึงควรจะมีการประเมินเป็นระยะ ๆ ควบ	4
5.	บางสาขาวิชาที่เปิดสอนยังขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จึงจำเป็นต้องหาเพิ่มจากภายนอก หากเป็นไปได้ถ้าแต่ละ วิทยาลัยจะเปิดเฉพาะสาขาวิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกันก็จะทำให้มี บุคลากรเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำงบประมาณที่มีนั้นไป สรรหากุคลากรพิเศษจากภายนอกที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้ มากขึ้น	3
6.	สาขาวิชาเอกที่เปิดสอนบางวิชาเปิดตามความพร้อมทางด้าน บุคลากรของวิทยาลัย ไม่ใช่ความเหมาะสมกับท้องถิ่น คือ กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง จึงเสนอให้พิจารณา เรื่องการเปิดสาขาวิชาใหม่ต่อไปด้วย	2
7.	ขาดงบประมาณที่จะนำมาบริหารงานได้อย่างคล่องตัว จึง เสนอให้ตั้งงบประมาณเพิ่มและพยายามหาจากภายนอกใน ลักษณะพึ่งตนเองให้มากที่สุด	2

จากตารางที่ 44 ผู้บริหารเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาและเสนอแนะให้ปรับปรุงมากที่สุด คือ เอกสารหลักสูตรไม่พอเพียงและขาดการแนะแนวในเรื่องหลักสูตร รองลงมาคือ สาขาวิชาที่เปิดสอนซ้ำซ้อนกัน และสถานที่ฝึกงานภาคปฏิบัติไม่พอเพียงตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร บัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 45 ถึงตารางที่ 51

ตารางที่ 45 อาจารย์ผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ คุณวุฒิสูงสุด สาขาวิชาเอกที่เรียน

สถานภาพของอาจารย์ผู้สอนตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	77	68.75
	หญิง	35	31.25
รวม		112	100.00
อายุ	21-25 ปี	6	5.36
	26-30 ปี	12	10.71
	31-35 ปี	42	37.50
	36-40 ปี	18	16.07
	41-45 ปี	33	29.46
	46 ปีขึ้นไป	1	0.89
รวม		112	100.00
คุณวุฒิสูงสุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.89
	ปริญญาตรี	44	39.29
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ	6	5.36
	ปริญญาโท	56	50.00
	ปริญญาเอก	5	4.46
รวม		112	100.00
สาขาวิชาเอกที่เรียน	สาขาวิชาชีพครู	45	40.18
	สาขาวิชาชีพอื่น	67	59.82
รวม		112	100.00

จากตารางที่ 45 ลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ตอบแบบสอบถาม ประมวลไว้ดังนี้

1. เพศ อาจารย์ผู้สอนเพศชาย (ร้อยละ 68.75) มีมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 31.25)
2. อายุ อาจารย์ผู้สอนอายุระหว่าง 31-35 ปี มีมากที่สุด (ร้อยละ 37.50) รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 29.46) อายุระหว่าง 36-40 ปี (ร้อยละ 16.07) และอายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 5.36) ตามลำดับ ส่วนที่น้อยที่สุดคือ อายุ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 0.89)
3. คุณวุฒิสูงสุด อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิปริญญาโท (ร้อยละ 50.00) มากที่สุด รองลงมาคือปริญญาตรี (ร้อยละ 39.29) ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะ (ร้อยละ 5.36) และระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 4.46) มีน้อย และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 0.89) มีน้อยที่สุด
4. สาขาวิชาเอกที่เรียน อาจารย์ผู้สอนเรียนทางค่านสาขาวิชาชีพอื่น (ร้อยละ 59.82) มากกว่าอาจารย์ผู้สอนที่เรียนทางสาขาวิชาชีพครู (ร้อยละ 40.18)

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านความมุ่งหมายทั่วไปและ ความมุ่งหมายเฉพาะ โดยอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาที่ท่าน เกี่ยวข้องกับกล่าวไว้ชัดเจน	3.357	.746
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตรในหมวดวิชา กลุ่มวิชาและรายวิชามีความสอดคล้องกัน	3.268	.671
3. ประสิทธิภาพของหลักสูตรชัดเจน	3.241	.726
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรรายการ เปลี่ยนแปลงไปสู่การสอน	3.223	.732
5. ประสิทธิภาพและความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ ท่านเกี่ยวข้องนั้นสอดคล้องกัน	3.205	.737
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคมและท้องถิ่น	3.170	.879
7. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีใจความ สมบูรณ์ครบถ้วน	3.080	.712
8. มีปัญหาในการนำความมุ่งหมายของ หลักสูตรไปปฏิบัติ	3.027	.811
9. ความมุ่งหมายรายวิชาของหลักสูตรสะดวก ต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	3.000	.816

จากตารางที่ 46 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและ การยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านความมุ่งหมายทั่วไป และความมุ่งหมายเฉพาะ โดยอาจารย์ ผู้สอน ปรากฏว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง มีรายการความมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาที่ท่านเกี่ยวข้องกับกล่าวไว้ชัดเจน มีค่ามากกว่ารายการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.357$)

ตารางที่ 47 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. การจัดกลุ่มวิชาเฉพาะสาขาหรือวิชาเอก ให้มีการเรียนแทนการฝึกงานได้ หรือทำโครงการพิเศษแทนการฝึกงานได้	3.876	1.114
2. การจัดหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปและกลุ่มวิชาวิทยาการจัดการให้เป็นหมวดและกลุ่มวิชาที่ใช้อยู่บังคับร่วมทุกหลักสูตร	3.536	.827
3. การจัดกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ประกอบด้วยกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	3.536	.770
4. การจัดหมวดวิชาเฉพาะด้านให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 50 หน่วยกิต	3.473	.771
5. การจัดกลุ่มวิชาสัมพันธ์เฉพาะด้านให้ประกอบด้วยวิชาแกนพื้นฐานและวิชาชีพ หรือวิชาวิทยาการจัดการ	3.464	.697
6. หลักสูตรอนุปริญญาให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 70 หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน 90 หน่วยกิต	3.429	.719
7. การจัดกลุ่มวิชาเฉพาะด้านให้ประกอบด้วยกลุ่มวิชาเฉพาะสาขาหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต	3.384	.913

ตารางที่ 47 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
8. การให้เรียนในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับ คณิตศาสตร์ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	3.375	.724
9. การให้เรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ไม่ น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	3.259	.732
10. การจัดหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีจำนวน หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต	3.259	.732
11. การให้เรียนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	3.232	.759
12. ความเหมาะสมในการจัดรายวิชาบังคับ	3.434	.637
13. การให้เรียนในกลุ่มวิชาภาษา ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	3.167	.855
14. การจัดกลุ่มวิชาวิทยาการจัดการให้เรียน อย่างน้อย 9 หน่วยกิต สำหรับหลักสูตร อนุปริญญา	3.089	.844
15. การจัดหมวดวิชาเลือกเสรีให้มีจำนวน หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จาก กลุ่มวิชาใด ๆ ก็ได้	2.170	.889

จากตารางที่ 47 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่า รายการที่อยู่ในระดับมากมีเพียงรายการเดียวคือ การจัดกลุ่มวิชาเฉพาะสาขาหรือวิชาเอกให้มีการเรียนแทนการฝึกงานได้ หรือทำโครงการพิเศษแทนการฝึกงาน ($\bar{X} = 3.876$) และมีรายการเกี่ยวกับการจัดหมวดวิชาเลือกเสรี ให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาใดก็ได้ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.170$) ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 48 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านเนื้อหาวิชาและจำนวน ชั่วโมงสอน โดยอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. เนื้อหาสอดคล้องกับความมุ่งหมายเฉพาะ กลุ่มวิชา	3.366	.644
2. เนื้อหาสอดคล้องกับความมุ่งหมายรายวิชา	3.348	.707
3. เนื้อหาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป ของหลักสูตร	3.312	.698
4. ความเหมาะสมของเนื้อหาในวิชาที่ สอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	3.277	.647
5. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	3.277	.618
6. เนื้อหาส่งเสริมความเจริญของงานและ พัฒนาการของผู้เรียน	3.250	.717
7. เนื้อหาสอดคล้องต่อความเป็นจริงใน สังคมและความต้องการของท้องถิ่น	3.187	.866
8. เนื้อหาลำบากนำไปเป็นประโยชน์ต่อ การเรียนรู้วิชาในหมวดอื่น ๆ	3.101	.833
9. เนื้อหาเหมาะสมกับจำนวนชั่วโมงสอน ที่กำหนดให้	3.027	.864
10. เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนเหมาะสมกับ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	2.293	.752
11. เนื้อหาสนองต่อความสนใจและ ความต้องการของผู้เรียน	2.054	.757

จากตารางที่ 48 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงสอน โดยอาจารย์ผู้สอนปรากฏว่า รายการเกี่ยวกับเนื้อหาที่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยเพียงรายการเดียว ($\bar{x} = 2.054$) รายการอื่น ๆ นอกจากนี้อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น รายการที่มีค่าสูงที่สุดในค่านี้นี้คือ รายการเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหาและความมุ่งหมายเฉพาะกลุ่มวิชา ($\bar{x} = 3.366$)

ตารางที่ 49 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพด้านการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอน โดยอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. การใช้วิธีสอน		
1.1 การฝึกปฏิบัติ	3.679	1.050
1.2 การบรรยาย	3.491	.910
1.3 การให้คำแนะนำและเขียนรายงาน	3.205	.861
1.4 การสาธิต	2.991	1.053
1.5 การอภิปราย	2.759	.951
1.6 การใช้บทบาทสมมุติหรือสถานการณ์จำลอง	2.705	1.136
1.7 การทดลอง	2.679	1.149
1.8 การจัดกิจกรรมพิเศษ	2.643	1.047
1.9 การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	2.321	1.015
1.10 การศึกษานอกสถานที่	2.312	1.023
1.11 การสัมมนา	2.116	.898
2. สื่อการสอนมีความเหมาะสม	2.911	.789
3. มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.723	.903
4. สถานที่ฝึกภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	2.652	.956
5. สื่อการสอนมีความพอเพียง	2.652	.856

จากตารางที่ 49 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่า รายการที่อยู่ในระดับมากคือ การฝึกปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.679$) รายการที่อยู่ใน

ระดับน้อยมีสามรายการคือ การสัมมนา การเชิญวิทยากรมาบรรยาย และการศึกษาออก
สถานที่ (\bar{x} = 2.116 , 2.321 และ 2.312 ตามลำดับ) ส่วนรายการอื่น ๆ
ที่เหลืออยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตารางที่ 50 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพ ด้านการวัดและประเมินผล
โดยอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. วัดและประเมินผลโดยวิธีต่อไปนี้		
1.1 การสอบภาคทฤษฎี	3.589	.800
1.2 การสอนภาคปฏิบัติ	3.393	1.025
1.3 การสังเกต	2.946	.928
1.4 การเขียนรายงานจากการค้นคว้า	2.911	.926
1.5 การสอบปากเปล่า	1.562	1.129
2. นำผลจากการวัดและประเมินผลมา ปรับปรุงวิธีการสอน	3.527	.838
3. มีการวัดและประเมินผลประกอบการ ของผู้เรียนก่อนเรียน	2.661	.868
4. มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล	2.518	.870

จากตารางที่ 50 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและ
การยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพ ด้านการวัดและประเมินผล โดยอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่า
รายการที่อยู่ในระดับมากคือ การสอบภาคทฤษฎี (\bar{x} = 3.589) รายการที่อยู่ในระดับ
น้อยคือ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล (\bar{x} = 2.518) รายการอื่น ๆ นั้นอยู่
ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 51 จำนวนอาจารย์ที่เสนอปัญหาและข้อ เสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ
ระดับอนุปริญญา

ลำดับที่	ปัญหาและข้อ เสนอแนะ	จำนวนผู้ เสนอ
<u>ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร</u>		
1.	ความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับ เนื้อหารายวิชาที่ กำหนดไว้ให้เรียน จึงควรจัดให้อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสร่วม ในการสร้างหลักสูตรพร้อม ๆ กันกับผู้เชี่ยวชาญทางด้าน หลักสูตรโดยตรง	8
2.	ความมุ่งหมายทั่วไปที่กำหนดไว้กว้างเกินไป ไม่ชัดเจน ทำให้ ตีความหมายยาก จึงควรมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อไป	7
3.	ไม่มีความมุ่งหมายเฉพาะของรายวิชา จึงควรกำหนดให้มี ความมุ่งหมายเฉพาะของรายวิชาไว้ด้วย เพื่อจะได้แปลง ไปสู่ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมได้ง่าย	6
4.	ความมุ่งหมายบางข้อยากแก่การนำไปใช้ ไม่สามารถปฏิบัติ ใ้บรรลุเป้าหมายได้ในเวลาที่กำหนดให้ จึงควรจัดให้มีการ ประชุมสัมมนาทางวิชาการในหมู่ผู้สอนหลักสูตรนี้บ้างเป็น ระยะ ๆ	5
5.	ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีไม่ครบวงจร จึงทำให้ไม่มั่นใจ ว่าได้ปฏิบัติใ้บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด	4
<u>ด้านโครงสร้างของหลักสูตร</u>		
1.	ไม่ควรเปิดโอกาสให้มีการเรียนแทนการฝึกงานได้ ควรตัด วิชาที่เป็นการเรียนแทนการฝึกงานออกไป และบังคับให้ทุก คนต้องเรียนวิชาฝึกงานเหมือนกันหมด	10

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
2.	โครงสร้างของหลักสูตรมีเพียงระดับอนุปริญาาระดับเดียว ทำให้เกิดมีปัญหาวา ถ้าเป็นหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) หรือหลักสูตรปริญญาตรี (2 ปีหลัง) จำนวนหน่วยกิตจะเป็นอย่างไร ดังนั้นจึงควรริบคำเนนการให้มีหลักสูตรใหม่โดยเร็วเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียน ทั้งในแง่ความรู้และโอกาสในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น	8
3.	จำนวนชั่วโมงสำหรับสอนภาคปฏิบัติน้อยเกินไป ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงภาคปฏิบัติอีก	7
4.	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปควรลดจำนวนหน่วยกิตลงอีก แล้วนำไปเพิ่มเป็นหน่วยกิตวิชาเอก	6
5.	จำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกน้อยเกินไป ควรเพิ่มให้มากกว่านี้	5
6.	บางวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิต 1 หน่วยกิต ทำให้นักศึกษามองข้ามความจำเป็นที่จะต้องเอาใจใส่ จึงควรเพิ่มหน่วยกิตให้มีจำนวนอย่างน้อย 2 หน่วยกิตขึ้นไป	4
7.	กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการมีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป ควรจะมีจำนวนหน่วยกิตมากกว่านี้ เพื่อให้ให้นักศึกษาที่จะไปประกอบอาชีพอิสระได้มีพื้นฐานในการจัดการได้มากขึ้น <u>ค่านี้อาวิชาและจำนวนชั่วโมงสอน</u>	4
1.	ไม่มีคู่มือประกอบการสอนหรือแนวการสอน จึงทำให้การแยกเนื้อหาวิชาเป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแตกต่างกัน จึงควรจะมีการกำหนดรวมกันว่า รายวิชาใดควรมีเนื้อหาใดเป็นภาคทฤษฎี และเนื้อหาส่วนใดเป็นภาคปฏิบัติจำนวนเท่าใด	10

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
2.	เนื้อหาวิชาบางวิชาไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร จึงควรจัดให้อาจารย์ที่สอนจริงมีโอกาสในการร่างหลักสูตรจริง ๆ ด้วย	9
3.	เนื้อหาในหลักสูตรกว้างไวกว้างเกินไป ทำให้มีปัญหาในการคัดเลือกมาใช้ จึงควรจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาในระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาเดียวกันบ้าง เป็นครั้งคราว	6
4.	เนื้อหาวิชามากแต่ชั่วโมงน้อย ทำให้มีเวลาดึกภาคปฏิบัติได้น้อย จึงควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงสำหรับภาคปฏิบัติให้มากขึ้น	3
5.	ไม่มีเนื้อหาวิชาใดเลยที่ระบุเรื่องจรรยาบรรณในวิชาชีพให้เด่นชัด จึงควรพิจารณากำหนดให้ได้อย่างชัดเจนด้วย	2
<u>ค่านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>		
1.	ไม่มีสถานที่ฝึกภาคปฏิบัติที่เหมือนการประกอบอาชีพจริง ๆ จึงควรมีการกำหนดคนโยบายในเรื่องนี้ให้เด่นชัด	15
2.	มีปัญหาในการสอนภาคปฏิบัติ เพราะพื้นฐานความรู้เดิมไม่สอดคล้องกับวิทยาการสมัยใหม่ จึงควรจัดให้มีการพัฒนาทางค่านนี้แก่อาจารย์ผู้สอนโดยเร่งด่วน	12
3.	นักศึกษามีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรม จึงควรจะมีการกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานในการคัดเลือกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	10
4.	เอกสาร ตำรา สำหรับการค้นคว้ามีน้อยมาก รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนชนิดอื่น ๆ ด้วย จึงควรเร่งจัดงบประมาณทางค่านนี้ให้มากเป็นพิเศษ	9

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
5.	ผู้สอนเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรต่างกัน ที่ความคำอธิบายรายวิชาไม่ตรงกัน ทำให้เน้นต่างกัน จึงควรมีคู่มือครูหรือแนวการสอนประกอบทุกวิชา	9
6.	การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ที่มีปัญหาในเรื่องงบประมาณ พาหนะ จึงควรตั้งงบประมาณทางค่าน้ำมันไว้ด้วย	8
7.	การเชิญวิทยากรพิเศษมักจะมีปัญหาในเรื่องค่าตอบแทน ซึ่งจ่ายได้เพียงชั่วโมงละ 70 บาทเท่านั้น จึงควรมีการปรับปรุงอัตราใหม่เพื่อความสะดวกในการเชิญ	5
8.	ห้องปฏิบัติการของวิทยาลัยไม่ทันสมัย อุปกรณ์ไม่พอเพียง จึงควรตั้งงบประมาณไว้ให้มีจำนวนมากพอที่จะให้นักศึกษาได้มีโอกาสไปฝึกปฏิบัติกับของจริงภาคเอกชน	4
9.	จำนวนชั่วโมงสอนไม่เอื้ออำนวยให้ฝึกภาคปฏิบัติได้อย่างพอเพียง จึงควรพิจารณาเรื่องการเพิ่มจำนวนชั่วโมงภาคปฏิบัติให้เหมาะสม	4
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>		
1.	การวัดผลภาคปฏิบัตินั้นไม่แน่ใจว่า นักศึกษาจะสามารถนำผลไปประกอบอาชีพจริงได้มากน้อยแค่ไหน เพราะวัดเท่าที่สามารถจัดกิจกรรมได้ จึงควรมีการวัดผลภาคปฏิบัติหลาย ๆ วิธี เพื่อให้เกิดความเชื่อวชาญจริง ๆ	7
2.	การวัดผลภาคทฤษฎียังขาดข้อสอบมาตรฐาน ต่างคนต่างวัดผล จึงควรมีคลังข้อสอบร่วมกันในรายวิชาที่สอนเหมือนกันทุกวิทยาลัย	5

จากตารางที่ 51 อาจารย์ผู้สอนเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาและขอเสนอแนะให้
แก้ไขมากที่สุดคือ ความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้
ให้เรียน โครงสร้างของหลักสูตรไม่ควรกำหนดให้มีการเรียนแทนการฝึกงานได้ ไม่มีคู่มือ
ประกอบการสอน สถานที่ฝึกภาคปฏิบัติไม่เหมือนการประกอบอาชีพจริง ๆ และไม่แน่ใจวิธี
การวัดผลภาคปฏิบัติว่าจะนำไปใช้ในอาชีพจริง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษา โดยเรียงลำดับจากสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 52 ถึงตารางที่ 54

ตารางที่ 52 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิภาค รายได้ประจำ
ของบิดาและมารดาหรือผู้ปกครอง

สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	84	66.14
	หญิง	43	33.86
รวม		127	100.00
อายุ	17-18 ปี	27	21.26
	19-20 ปี	85	66.93
	21-22 ปี	13	10.24
	23 ปีขึ้นไป	2	1.57
รวม		127	100.00
ภูมิภาค	กรุงเทพมหานคร	49	38.58
	ต่างจังหวัด	78	61.42
รวม		127	100.00
รายได้ประจำของ บิดาและมารดาหรือ ผู้ปกครอง ต่อเดือน	ต่ำกว่า 1,000 บาท	6	4.72
	1,000-3,000 บาท	40	31.50
	3,001-5,000 บาท	35	27.60
	5,001-7,000 บาท	24	18.90
	มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป	22	17.32
รวม		127	100.00

จากตารางที่ 52 ลักษณะของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ประมวลไค้ดังนี้

1. เพศ นักศึกษาชาย (ร้อยละ 66.14) มีมากกว่านักศึกษาหญิง (ร้อยละ 33.86)
2. อายุ นักศึกษาอายุระหว่าง 19-20 ปี (ร้อยละ 66.93) มีมากที่สุด รองลงมาคือ อายุระหว่าง 17-18 ปี (ร้อยละ 21.26) และอายุระหว่าง 21-22 ปี (ร้อยละ 10.24) ตามลำดับ และที่น้อยที่สุดคือ อายุ 23 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 1.57)
3. ภูมิลำเนา นักศึกษามีภูมิลำเนาต่างจังหวัด (ร้อยละ 61.42) มากกว่าภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 38.58)
4. รายได้ประจำของบิดาและมารดา หรือผู้ปกครอง นักศึกษาที่มีบิดาและมารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ประจำระหว่าง 1,000-3,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 31.50) รองลงมาคือ รายได้ประจำระหว่าง 3,001-5,000 บาท (ร้อยละ 27.60) 5,001 - 7,000 บาท (ร้อยละ 18.90) และมากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 17.32) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่มีบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ประจำต่ำกว่า 1,000 บาท มีน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.72)

ตารางที่ 53 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและการยอมรับในด้านความมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาวิชา และจำนวนชั่วโมงสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและ ประเมินผล โดยนักศึกษา

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. จากที่เรียนมาแล้ว 1 ปี ทำให้บรรลุตาม ความมุ่งหมายต่อไปนี้เพียงใด		
1.1 ความรู้และทักษะในวิชาเอก	3.606	.936
1.2 ความเป็นคนดีมีคุณธรรม	3.496	.844
1.3 ความรู้และทักษะในเชิงธุรกิจ วิชาชีพ	3.197	.787
2. โครงสร้างหลักสูตรกำหนดให้เรียนดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมเพียงใด		
2.1 หมวดวิชาเฉพาะค่านิยมมีจำนวน หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 5๐ หน่วยกิต	3.488	.890
2.2 หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีจำนวน หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต	3.323	.975
2.3 หมวดวิชาเลือกเสรีให้มีจำนวน หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	3.071	.704
3. เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนสอดคล้องต่อ ความเป็นจริงในสังคมและความต้องการ ของท้องถิ่น	3.520	.907
4. เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนสนองต่อความ สนใจและความต้องการ	3.504	.950
5. เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนเหมาะสมกับ ประสบการณ์เดิม	3.220	.925

ตารางที่ 53 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
6. ความลอคคสองกันระหว่างจำนวนชั่วโมงและ เนื้อหาที่กำหนดให้เรียน	2.961	1.027
7. กิจกรรมการเรียนการสอนต่อไปนี้มีมากน้อย เพียงใด		
7.1 การให้คนควาและเขียนรายงาน	3.787	1.081
7.2 การฝึกปฏิบัติ	3.386	1.254
7.3 การบรรยาย	3.307	1.102
7.4 การอภิปราย	2.787	1.005
7.5 การทดลอง	2.662	1.076
7.6 การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	2.559	1.110
7.7 การสาธิต	2.472	1.126
7.8 การใช้บทบาทสมมุติหรือสถานการณ์ จำลอง	2.409	1.072
7.9 การจัดกิจกรรมพิเศษ	2.268	1.165
7.10 การสัมมนา	2.102	.941
7.11 การศึกษานอกสถานที่	1.882	1.028
8. การวัดและประเมินผลโดยวิธีต่อไปนี้มีมาก น้อยเพียงใด		
8.1 การเขียนรายงานจากการค้นควา	3.740	1.048
8.2 การสอบภาคทฤษฎี	3.559	.940
8.3 การสอบภาคปฏิบัติ	3.252	1.208
8.4 การสังเกต	2.528	1.075
8.5 การสอบปากเปล่า	2.220	1.181

จากตารางที่ 53 แสดงผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพและการยอมรับในหลักสูตรวิชาชีพ คำนวณค่าประกอบของหลักสูตร โดยนักศึกษา ปรากฏว่า มีรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดนี้คือ คำนวณความมุ่งหมายของหลักสูตร รายการบรรลุตามความมุ่งหมาย คำนวณความรู้และทักษะในวิชาเอก ($\bar{x} = 3.606$) คำนวณการวัดและประเมินผล รายการ การสอบภาคทฤษฎีและการเขียนรายงานจากการค้นคว้า ($\bar{x} = 3.559$) และ ($\bar{x} = 3.740$)

รายการที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ คำนวณการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายการ การอภิปราย ($\bar{x} = 2.102$) รายการการสัมมนา ($\bar{x} = 2.472$) รายการการฝึกปฏิบัติ ($\bar{x} = 2.408$) การเชิญวิทยากรมาบรรยาย ($\bar{x} = 1.882$) การศึกษานอกสถานที่ ($\bar{x} = 2.268$) คำนวณการวัดและประเมินผล รายการการสอบปากเปล่า ($\bar{x} = 2.220$) การสังเกต ($\bar{x} = 2.528$)

รายการอื่น ๆ ที่เหลือเป็นรายการที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 54 จำนวนนักศึกษาที่เสนอปัญหาและข้อ เสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ
ระดับอนุปริญญา

ลำดับที่	ปัญหาและข้อ เสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอ
1.	ไม่ค่อยมีการนำนักศึกษาไปคูโรงงานหรือของจริง ทำให้ขาดความรู้ที่ทันสมัย ควรให้ไปคูหรือไปฝึกกับของจริงบ่อย ๆ	15
2.	เนื้อหาวิชาบางวิชาซ้ำซ้อนกับที่เคยเรียนมาแล้วในระดับปวช. หรือ ม.6 จึงเสนอให้ปรับปรุงเนื้อหาให้แตกต่างจากที่เคยเรียนมาแล้ว	10
3.	สถานที่ฝึกภาคปฏิบัติไม่พอเพียงและคับแคบ ควรจะจัดให้มีสถานที่ฝึกที่เหมาะสมกว่านี้	9
4.	สอนแบบบรรยายมากกว่าปฏิบัติจริง ควรให้ฝึกปฏิบัติมาก ๆ	9
5.	ขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรจัดให้พร้อมการ เรียนการสอนจะได้มีคุณภาพ	9
6.	ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาวิชาจะสามารถนำไปประกอบอาชีพจริง ๆ ได้หรือไม่และต้องการให้หลักสูตรนี้มีครบ 4 ปีเท่าหลักสูตรปริญญาตรี จึงควรมีการแนะแนวประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษามีความมั่นใจยิ่งขึ้นและสร้างหลักสูตรใหม่เพิ่มให้ครบ 4 ปีสำหรับให้นักศึกษารุ่นนี้เรียนให้สูงขึ้นต่อไปอีก	8
7.	จำนวนชั่วโมงภาคปฏิบัติน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถฝึกปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ จึงเสนอให้มีจำนวนภาคปฏิบัติที่มากขึ้น	5
8.	พื้นฐานความรู้เดิมที่เรียนมาไม่ตรงกับวิชาเอกที่กำลังเรียน ทำให้ไม่อยากเรียนภาคทฤษฎี จึงเสนอให้มีภาคปฏิบัติมาก ๆ	4
9.	การเก็บเงินค่าวัสดุฝึกแพงเกินไป ต้องการให้ลดลงกว่านี้	4

จากตารางที่ 54 นักศึกษาเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาและเสนอแนะให้ปรับปรุงมากที่สุดคือ ไม่ค่อยมีการนำนักศึกษาไปดูของจริงเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน รองลงมาคือ เนื้อหาบางวิชาซ้ำซ้อนกับที่เคยเรียนมาแล้ว จึงควรตัดออกและเพิ่มเนื้อหาที่ทันสมัยเข้าไปแทน